

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XXII. Quomodo Spiritus viuentibus verbera & necem aliaq[ue]
corporis mala asserant, & infligant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

15. Quibus verò modis hac omnia Spiritus efficiunt? Hoc, quia ex dico
etis haud difficile est concidere, breuissimè nunc, non tam explicandum, quād indicandum. Vera igitur animalia, si aliunde ad suum usum assumant spiritus; re externa non indigent præstant ipsa
hac virtute, ut corpora possint de locis ad loca transferre, si producant; rerum externarum operam requirunt; earum scilicet, in
quibus virtus qua animalia producuntur, quasi lateat.

16. Dum hominum, animaliumque corpora exhibent, non plus negotij habent, quād dum viua corpora de loco transferunt ad locum immō minus; propterea, quod hīc defunctū corpora, quae resistere non possunt; vbi viua animalia, quae resistere quodam modo possunt, transferant.

17. Quod animalium formas in alieno corpore exhibent; ibi animalium nihil est, præter externam formam, ad quam aerem, quo, ut plurimum, utuntur, aptant. Quemadmodum verò corpus hoc aeratum facile dissolvitur; ita externa forma in aere effusa, evanescit facillimè.

18. Quartus modus, quo visu maximè illuditur, varius est: propter varia sunt, quae ad usum concurrunt: obiectum, medium, potentia. Et nunc quid in obiectum aliter atque aliter afficitur: nunc medium: nunc potentiam. Huius ilium adiunxero, quo visus nihil afficitur; sed omnis occupatio est in imaginatione. & imaginatione pericitur: quamquam viuentes usum effici existimant. Hæc breuissimè.

CAP. XXII.

De ratione atq[ue] modo, quo Specula tangunt: vitio-
nem & verbera viuentibus afferunt:

& necis causa existunt.

 Vnde tatu vientes aliquando spiritus percipient, certum est. Superius, Cap. 19. id pluribus est probatum, ex molestia, hominibus per Spiritus allata; quam, atsi quandoque; aliis præcipue tamē tactus sensu perceperunt. Quinq[ue] autem, in modis superius recensitis, diffiultatem habent, quæ hoc capite explicanda sunt. Primum est, Verum ipsi Spiritus vi tangendi valere, & verè tangere dicendi sint. Alterum, Cur figura ferè percipiatur Spirituum, quæ tanguntur, corpora; aut certe non ita calida tertium, Qua ratione vestitus, quam aliquando afferunt, sint causæ. Quartum, Quomodo verbera & vulnera infligunt, cum armis omni-

P A R S P R I M A.

Mis omnibus videantur destituti. Quinrum, **Quomodo mortem atque necem** procurent.

Tangere Spectra dici possē, si quæstio est de tactu, quem Aristoteles Mathematicum vocat, omnino clarum est. Si quidem fieri potest, ut (in quo ratio huius tactus consistit) inter Spectra, atque aliud corpus nihil sit medium; & utriusq; extrema simul existat. At si de tactu illo sermo sit, qui viuentium potestis est; & primarum præcipue qualitatum est capax; nec tangere dici debent Spectra, nec virtute tangendi esse instructa: propterea, quod; principiū tactus. anima scilicet informante, careant:

Quamvis autem verè non tangant, verè tamen à viuentibus tanguntur. Nam & virtute tangēdi instructa sunt viuentia; & qualitatum tactibilium impressionem sentiunt, quandocumq; vel tangent Spectra, vel tanguntur à Spectris.

Subfrigida verò, vt plurimum, percipiuntur corpora Spirituum, quæ tanguntur. id obseruant, tum illi, qui nocturnas molestias à Spiritibus sustinent: tum, qui cum iisdem nefarios congressus exercent. Nec mirum. Nam, vt plurimum, vel defunctorum, vel ex aere compactorum corporum misterio vtuntur: quæ & natura sunt frigida; & calor, si alicuius, certè illius naturalis viuentium, capacia non sunt.

Vruntur quandoque viui Spirituum attractu. **Quomodo vero?** An fortè igne illo, quo damnati torquentur, infernali? An alio alio, quo corporibus assumptis ingenito? An quæ ipsi, sua vi, per se producunt? An sublunari assumpto? An alio? **Non infernali.** Non quia illum secum ex inferno ad viuentes deferre non valent; sed quia, vt deferant, nulla necessitas cogit. Nec enim corpora, quæ circumferuntur, illo torquentur: & Spiritus extra infernum existentes, etiam illo infernali verè torquentur, quamvis inferni terminis ille maneat circumscriptus. **Non corporibus assumptis ingenito.** Nullus ipsis ingenitus est; quin potius omnem sua natura reiicere videntur. **Non sublunari.** quoniam huc, quod ex suo loco detrahant; & si. bi apud nos seruire faciat, vix credi potest. Quo igitur? **Aliquo à se producio.** Et quomodo? Aliorum corporum, quæ ignem possunt et excitare, fouere, subsidio.

Sed tamen præter hunc, & alios duos rationis modos, norunt; & fortè usurpant. Vnus est, per candates carbones, titiones, aliasque res, quæ ignem concipiunt, & fouere possunt; alter, per vrticas, & res, non formaliter, sed virtute calidas: quarum cum vires co-gnoscant,

DE LOCIS INFESTIS

gnoscant, miris & occultis, sed tamen veris, modis vstitutionem efficiunt. Nec dubitabit veris, quamuis occultis, modis hæc fieri, qui meminerit rerum admirandarum, quarum mentionem facit Plinius lib. 2. cap. 103. & 107. flammæ inquam, quæ in Nymphæo exit è petra, pluviisq; acceditur: fontis quoq; lous in Dodone, qui quamuis gelidus sit, si tamen extinctæ ipsi faces adhibeantur, eas accedit, quemadmodum extinguit insectas in se accensas. præterea fontis frigidi in Illyriis, super quem expansæ accenduntur vestes.

7. Verbera atq; vulnera tribus modis infligunt. Nunc per assumpta corpora: nunc subsidio concitati aeris: nunc neutro horum modorum; sed vi atq; sua potestate nuda. Prior modus difficultatem nullam habet. Quemadmodum nos fuste, hasta, gladio, similibusq; instrumentis, in vulneribus infligendis utimur; ita Spiritus affemptorum corporum membris. Alter, qui opera concitari aeris fit, clarus est. Neq; enim quisquam ignorat plurimum posse concitatum aerem, argumento sunt, vi ipsius distractæ edes, concitata maria, confractæ arbores, &c. Tertium confirmant vires Demonum; quæ in corpora tantæ sunt, ut illa disrumpere atq; distrahere minimo negotio valeant.

8. Quibus modis vulnera infligunt: & verbera, ijsdem mortem considunt: propterea, quod inficta vulnera & verbera via quædam sunt ad mortem; in qua cum longior progressus fit, tandem ad mortem peruenitur, & vita amittitur. His venenum adderem, quod dum viuentibus afflant, vita priuare possunt.

CAP. XXIII.

Qui sint veri & proprij auctores eorum, que in Spirituum infestationibus, atque molestijs percipiuntur, vel visu, vel auditu, vel tactu, vel quo-cunq; modo alio. Et ostenditur, quæ humanis spiritibus tribui debeant, quæque minime.

9. **M**olestias, quibus spiritus viuentibus infesti esse solent ad tria capita reuocauimus. & alias visu, alias auditu, alias tactu percipi docuimus. Explicauimus singularum rationes: Post hæc ipsarum verus & genuinus auctor inquirendus est,